

Christian Jolibois
Christian Heinrich

Tiếng sét ái tình ở xóm gà

**TRUYỆN
TUỔI THƠ**

CÁC TRUYỆN NHÓM ĐANG THỰC HIỆN

- THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT
- TỬ ĐẠI DANH TÁC LIÊN HOÀN HẠ (TÂY DU, THÙY HỦ, TAM QUỐC, HLM)
- THÙY THỦ MẶT TRĂNG (CŨ, MỚI)
- NHÓC MIKO
- NINJA LOẠN THỊ
- MONSTER
- YAIBA
- KIM BÌNH MAI
- DORAEMON HỌC TẬP
- BÁCH KHOA TRI THỨC TRẺ EM

QUÉT MÃ QR ĐỂ
THAM GIA NHÓM
XIN CẢM ƠN

**TRUYỆN
TUỔI THƠ**

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

tiếng sét ái tình ở xóm gà

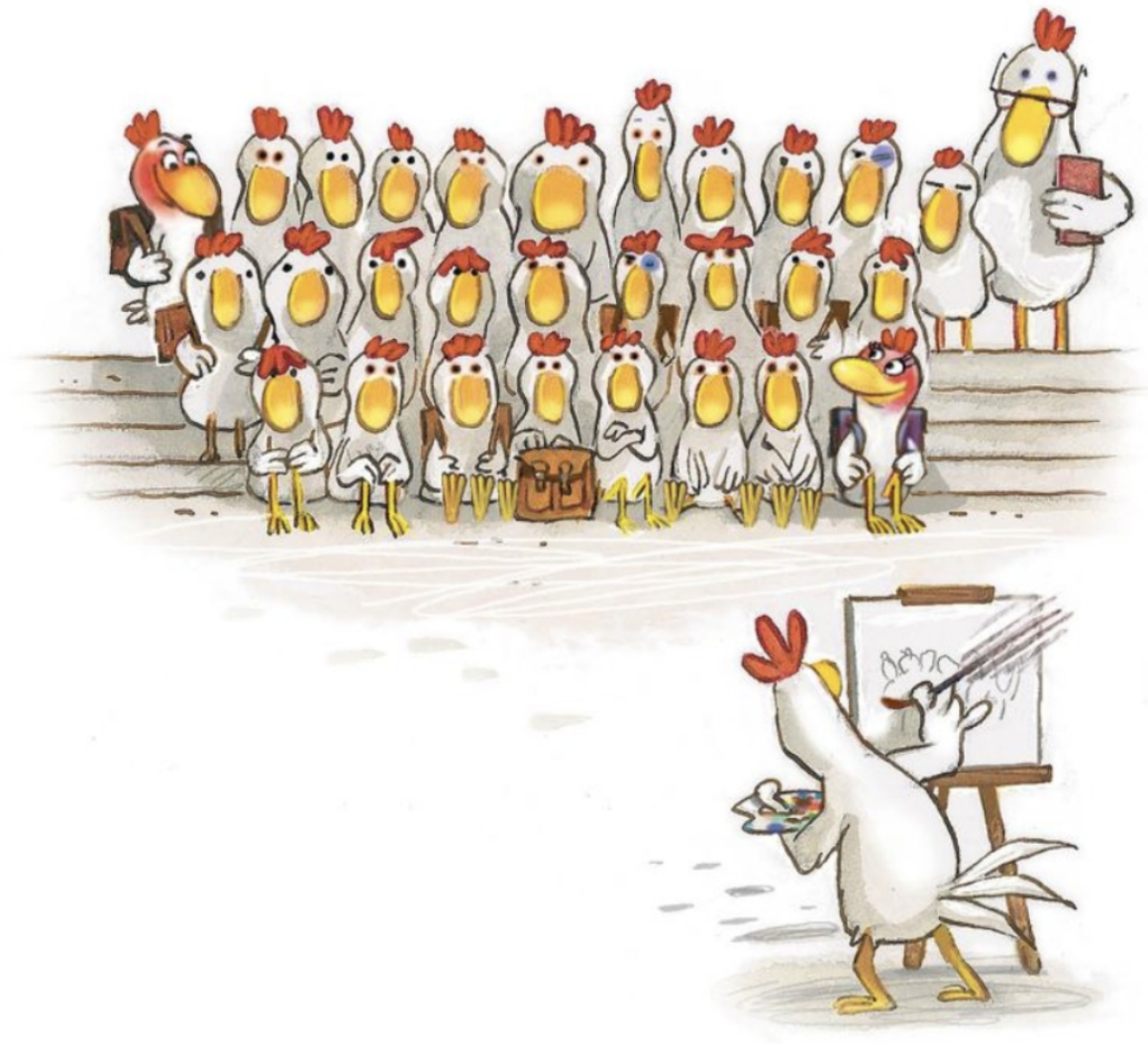
MINH PHÚC + QUỐC BẢO *dịch*

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

“Dành cho tất cả những ai yêu thích giờ ra chơi...”
(Christian & Christian)

Trên đường tới Paris, diễn viên lừng danh Coquelin cùng đoàn diễn viên hài kịch dừng chân tại xóm gà. Carmen, Carmélito cùng tất cả thầy lũ gà con bé bỏng tò mò quan sát các nghệ sĩ dựng rạp hát di động.

- Sân khấuuuu ư? Là cái gì thế không biết?
Gà Ú, Siêu Gà và Gà Môle - mấy cậu gà dẫn hỏi
nhặng lên.

Trước ánh mắt sững sốt của xóm gà đang túm tụm lại kia, các diễn viên bắt đầu màn trình diễn. Theo trí nhớ của loài gà, chưa bao giờ chúng được chứng kiến điều tuyệt diệu đến vậy. Cả xóm gà ngất ngây như đang ở chín tầng mây.

- Cái gì? Con khôôôông lấy người chồồồông mà ta đã chọn cho con ư? Trời tru đất diệt đứa con gái nnnnổi loạn kia! Ta từ người vĩnh viễn!

Đám gà nhép ùng ùng nổi giận chống lại kẻ ác trong vở kịch.

- Này! Ông bố xấu xa kia! Đầu trứng húng tuyệt này! Cậu không phải làm thế đâu, cô gái à!

Về phần mình, Carmélito đang vô cùng xốn xao. Trước sắc đẹp nhường ấy, trái tim bé nhỏ của cậu gà con như ngừng đập, thổn thức rồi loạn nhịp...

“Thành công rực rỡ! Coquelin vĩ đại khoái trá thốt lên. Nói không phải để tụng ca bản thân đâu, nhưng tôi thật tài biết bao!” Rồi ông ta nói với khán giả thân mến:

- Con gái tôi, Roxane, sẽ xuống chỗ các bạn.
Hãy tỏ ra hào phóng nhé.

Carmélito khó mà giấu nổi tình cảm của mình:

- Roxane... Cô ấy tên là Roxane!

- Tớ chẳng hiểu gì sất, chú cừu nhỏ Bélino lắm bằm.
Thế cái ông đội mũ có đuổi con gái đi hay là không nào?!
- Đó là riễn thôi, Bélino! Chỉ là những chuyện không có thật, Carmen giải thích.

- Xin quý ông quý bà mở lòng,
cô gà mái hung xinh xắn rụt rè lên tiếng.

Roxane ngạc nhiên khi lại gần Carmélito.

- Cậu khóc à?
- Ờ, không! À mà, có... có...

Những giọt nước mắt của Carmélito không lọt qua khỏi cặp mắt của Siêu Gà, Gà Ú và Gà Môlê.

- Chà chà! Nhìn này! Nó khóc cơ đấy!

Ôi! cái đồ con gái, chà chà...

- Không đúng!... Để tớ yên!

Carmen đã nhận ra niềm xúc động của anh trai.

- Đẹp anh nhỉ? Cô nàng Roxane đó xinh đáo để...

- Roxane ư? Roxane nào cơ? Carmélito lắp bắp hỏi lại thay vì trả lời.

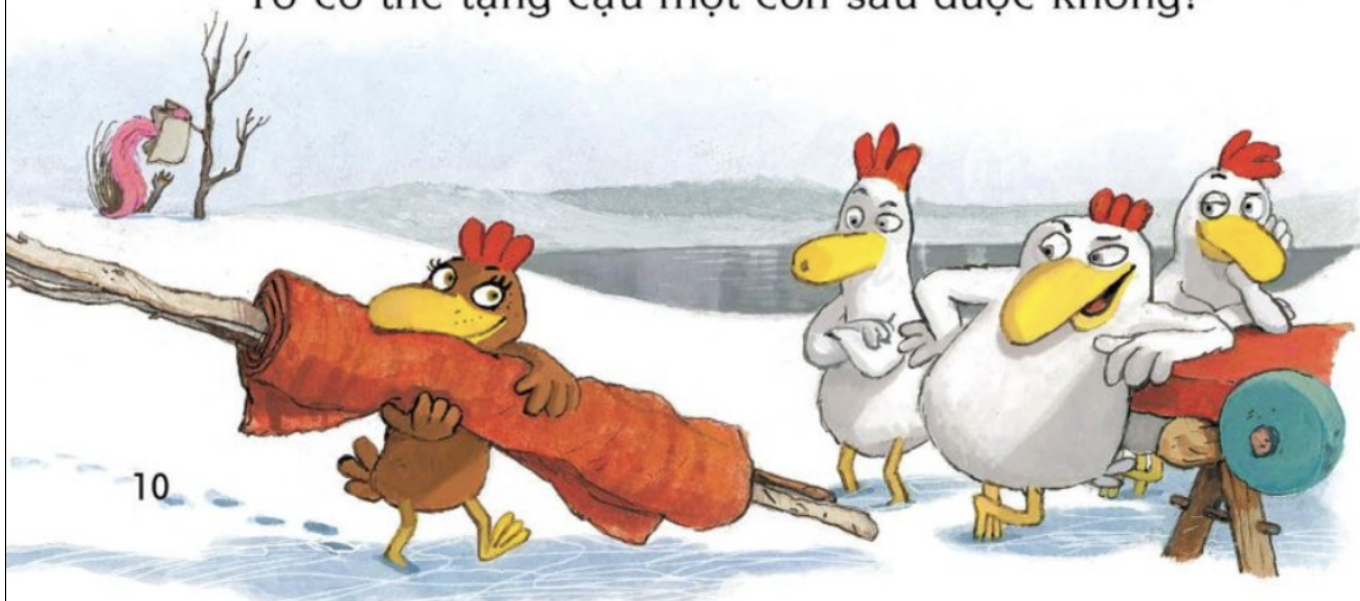
Trong khi cánh nghệ sĩ thu dọn phong cảnh bài trí và phục trang, Coquelin đếm khoản thu được.

- Hai mươi hai hạt lúa mì... năm sên, ba ốc... một khay quần đùi! Giáng sinh đây rồi!

Gà Ú cũng thấy cảm mến Roxane. Cậu ta liền củng cố tinh thần để gây chú ý với người đẹp.

- Chà! Chà! Chà!... Có trứng gì mới không người đẹp? Tớ có thể tặng cậu một con sên được không?

Sau buổi diễn, Carmélito tự hỏi liệu cậu có đang
ấp ủ điều gì đó không?

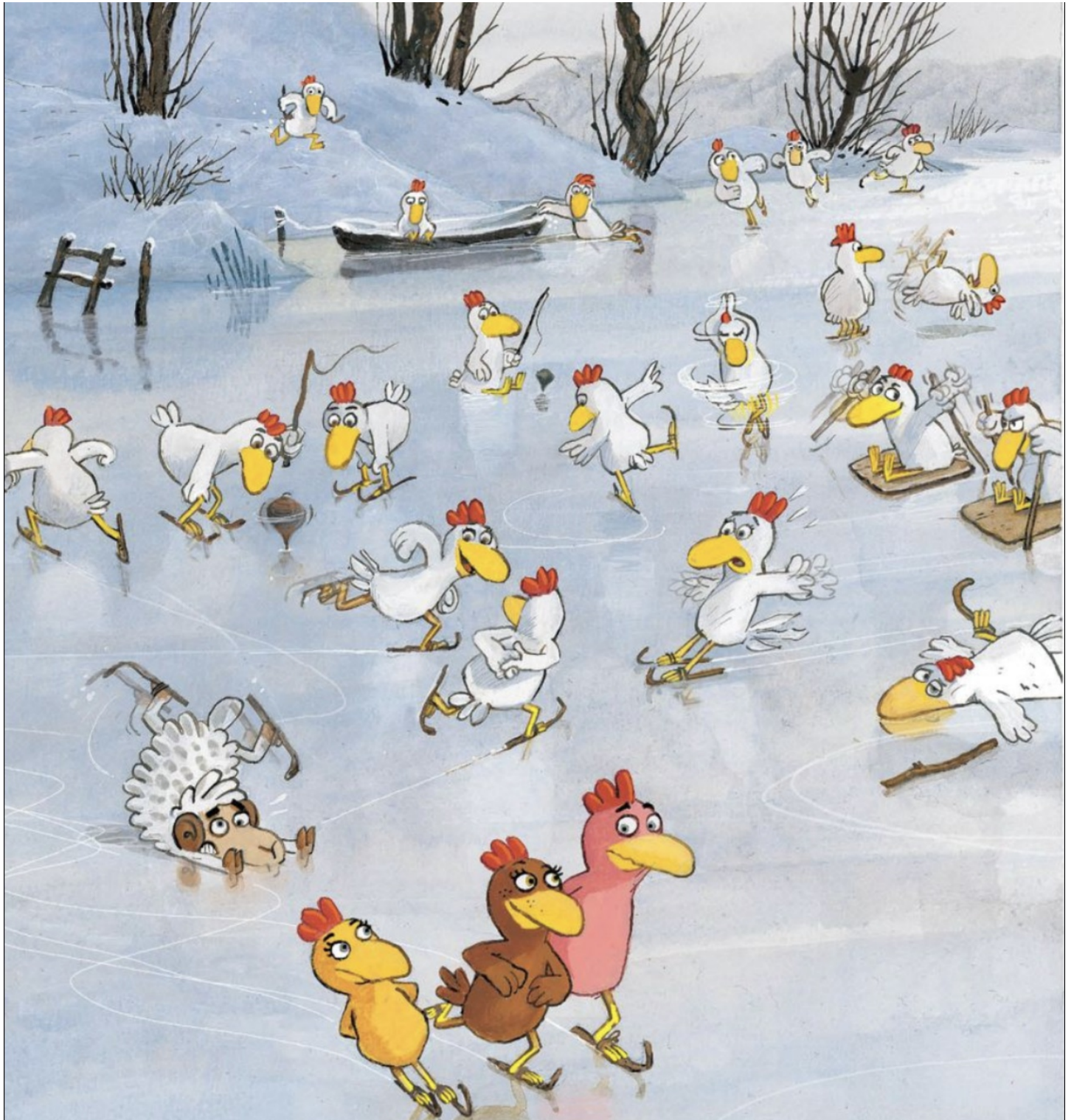
- Tớ... tớ không biết mình bị sao nữa. Tớ rùng mình,
người tớ hết nóng rồi lại lạnh...
- Cậu ốm hả Carmélito? Bélino lo lắng.

Còn Carmen, cô bé vui lòng mời
Roxane đi trượt pa tanh.

- Bố ơi, con đi được không ạ?
cô gà mái hung xin phép.
- Dĩ nhiên là được chứ! Giờ đã kết thúc buổi diễn,
con có thể vui chơi tùy thích.

Trên cái ao đóng băng,
Carmélito khó có thể hình dung nổi một tên gà nhép
vô danh tiểu tốt như mình lại được trượt băng cạnh
người con gái đẹp nhất trần gian.

Khoảnh khắc tuyệt vời. đó đột ngột bị ba tên vụng về
đần độn cố tình phá ngang.

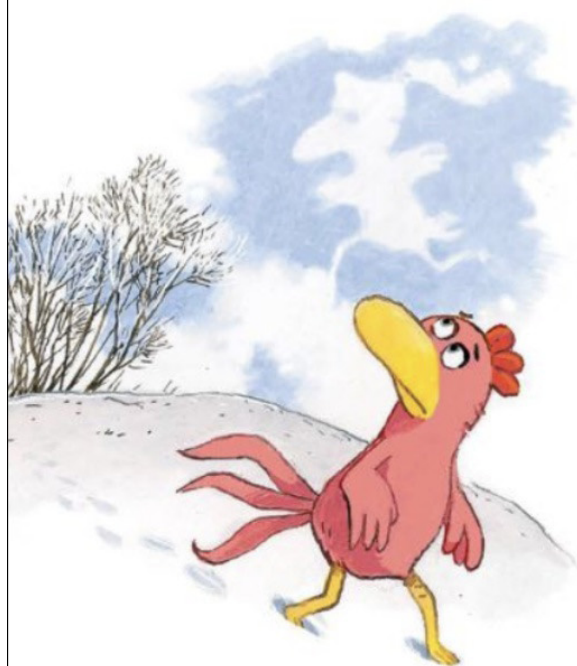
- Mào các cậu có bị làm sao không đấy?! Carmélito giận
dữ thét lên. Gà Ú đáp trả bằng một cú trượt rất hiểm.

Một cuộc đánh lộn chính cống ngay lập tức bắt đầu,
theo cách gà nhép với nhau.

Sau cuộc chiến mở chọi mở đó,
chú gà giò hồng muốn được ở một mình.
Cậu những mong có thể gạt bỏ hình ảnh cô
nàng Roxane xinh xắn ra khỏi tâm trí...

Khi mở mắt ra, cậu ngỡ mình đang mơ! Nhưng không!
Đó chính là cô nàng, bằng xương bằng thịt,
đang ở đó, ngay trước mắt cậu.
- Họ không làm cậu đau chứ?
Cậu không bị thương chứ? Roxane lo lắng hỏi.

Carmélito thấy xúc động dạt dào.
“Cô ấy lo cho mình! Thế có nghĩa là mình cũng có
đôi chút quan trọng với cô ấy phải không nhỉ?”

Roxane đang buồn. Cô nàng đã mất chiếc mũ gắn cọng lông vũ màu hồng.

- Carmélito này, cô gà xinh xắn đề nghị, cậu có thể tìm giúp mình cái mũ được không? Mình rất thích với cái mũ đó!

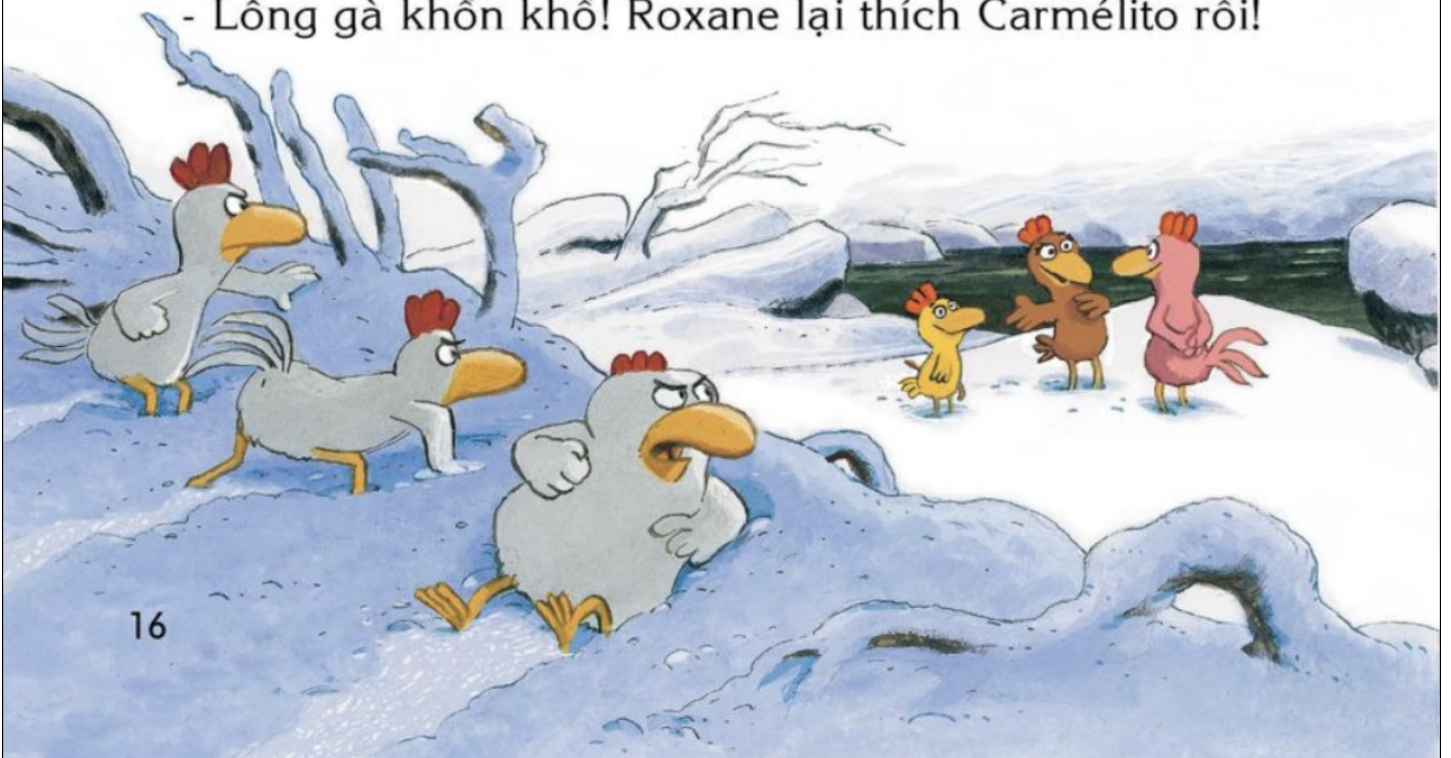
Rồi cô nàng còn chớp chớp mắt nói thêm:

- Tớ muốn thú nhận điều này với cậu, Carmélito, màu hồng là màu tớ thích nhất đó...

Nấp sau một thân cây cùng đám bạn, Gà Ú cáu tiết:

- Lông gà khốn khổ! Roxane lại thích Carmélito rồi!

- Chúng ta đi tìm Chim Cốc Pédro đi.
Đó mới chính là thiên tài!
Bác ấy lúc nào cũng có những lời khuyên cực hay.

- Bác Pédro, nhanh nhanh! Đừng để phí giây phút nào cả! Bác có biết mẹo nào chinh phục lũ con gái trăm trận trăm thắng không ạ?

Bác Chim Cốc thận trọng trả lời chúng rằng mọi sự đều cần phải có thời gian. Rằng chinh phục người đẹp là công việc đòi hỏi lòng kiên nhẫn và có thể sẽ mất hàng năm trời...

- Hàng năm trời ấy ạ! Gà Ú thốt lên. Không thể thế được! Cháu vội lắm rồi! Bác không còn cách khác ư?

- Có chứ! bác Chim Cốc Pêdrô hồi tưởng lại: thí dụ như tặng hoa, hoa sẽ là món quà tuyệt vời nhất đấy.
- Hoa vào mùa đông này á? Thôi bỏ qua đi! Cháu muốn tìm thứ gì đó nhanh mà hiệu quả cơ!

Pédrô bèn ngẫm nghĩ hồi lâu rồi thì thào vào tai nó:
- Ta nghe nói có một phương thuốc bí truyền của vùng
Bretagne tên là **Bùa yêu Tristan**.
Ai uống phải thứ dung dịch thần diệu này
sẽ yêu người pha chế ra nó suốt đời.

- Thế chúng ta phải tìm thứ tuyệt diệu đó ở đâu ạ?
Gà Ú kêu lên.

- Ta sẽ tiết lộ với các cháu bí mật thứ bùa tiên đó.
Có tất cả bảy thành phần cần thiết để tạo ra nó. Phải
có: thứ nhất là một thìa nước mũi chuột;
hai là, một muôi phân bò nóng hôi hổi...
- Nói nhỏ thôi bác ơi, Siêu Gà lên tiếng,
tai vách mạch rừng đó!

Trong lúc đó, Carmélito ngày một rầu rĩ.

- Cánh tớ xụi lơ,
tim nhũn như bơ,
trí óc lơ mơ,
mắt cứ tối mờ,
ngon miệng chỉ còn là mơ...
Ôi, Đức Chúa ơi!
người cứ khó ở
sao mà khó đỡ!

TRUYỆN
TUỔI THƠ

- Anh có ốm đâu! cô em gái Carmen cười rúc rích.
Anh chỉ đang tương tư thôi!

- Tương tự... Tớ biết cảm giác đó rồi nhé! Tớ nhớ món phô mai mà tớ yêu vô hạn... Bélino thú nhận.

- Không hoàn toàn thế đâu, đồ ngốc ạ! Carmen nói.

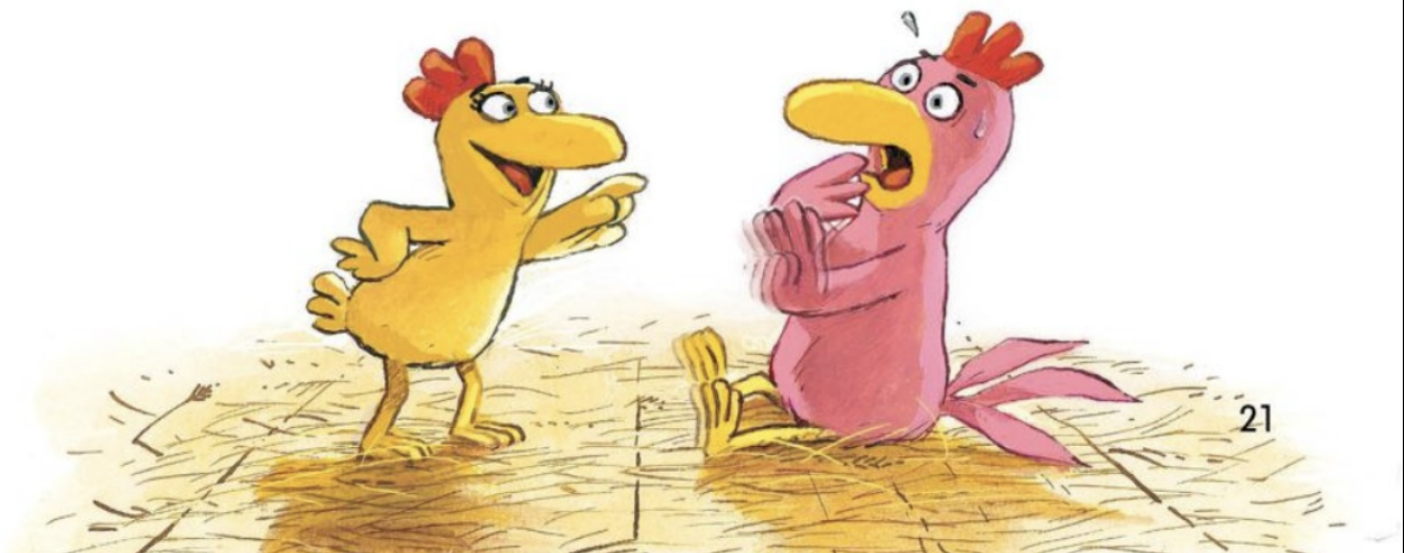
Anh không nhận thấy sao?

Roxane cũng thích anh đấy chứ.

- Thế hả? Em chắc chứ? Carmélito kinh ngạc.

- Giờ anh phải thú nhận với Roxane là anh yêu cô ấy đi.

- Anh chẳng dám đâu! mặt kẻ đang yêu đỏ bừng.

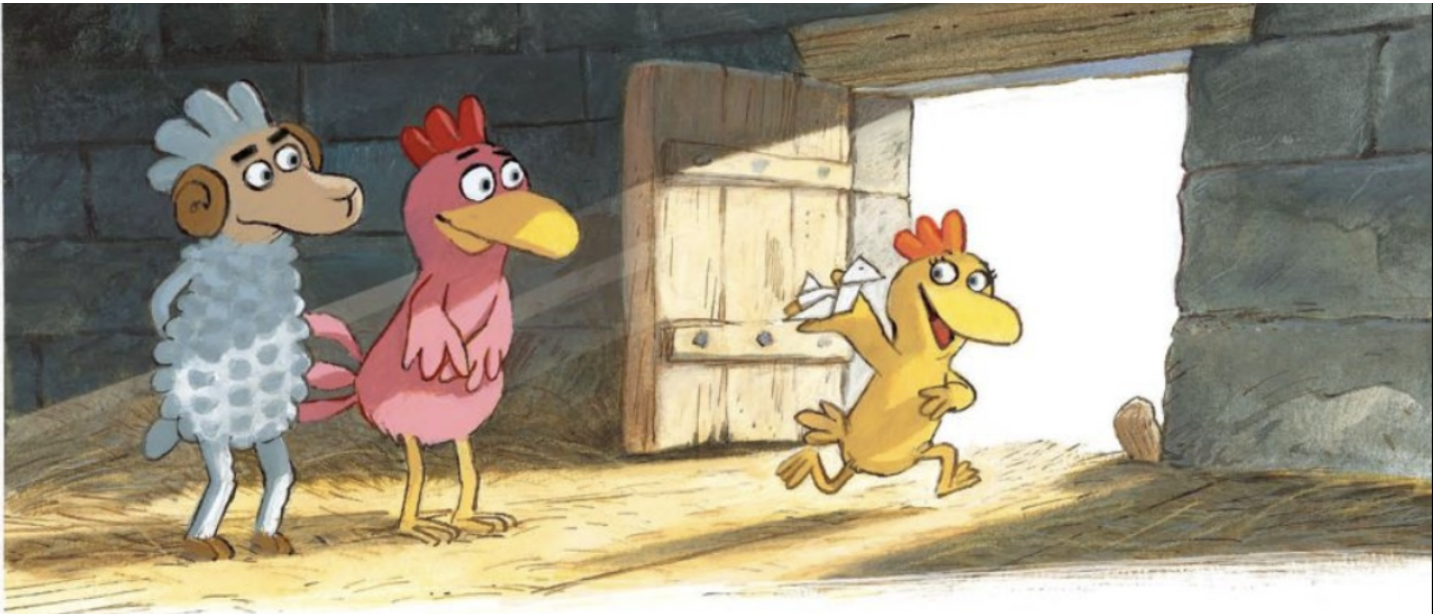
- Tặng cô ấy một bông hồng là ghi điểm nhất đấy!
cô gà em đề xuất.
- Làm thế nào mà hái được một bông hồng giữa mùa đông đây? Khó như hái sao trên trời vậy! Carmélito đáp.
- Em có cách rồi! Carmen bỗng reo lên.

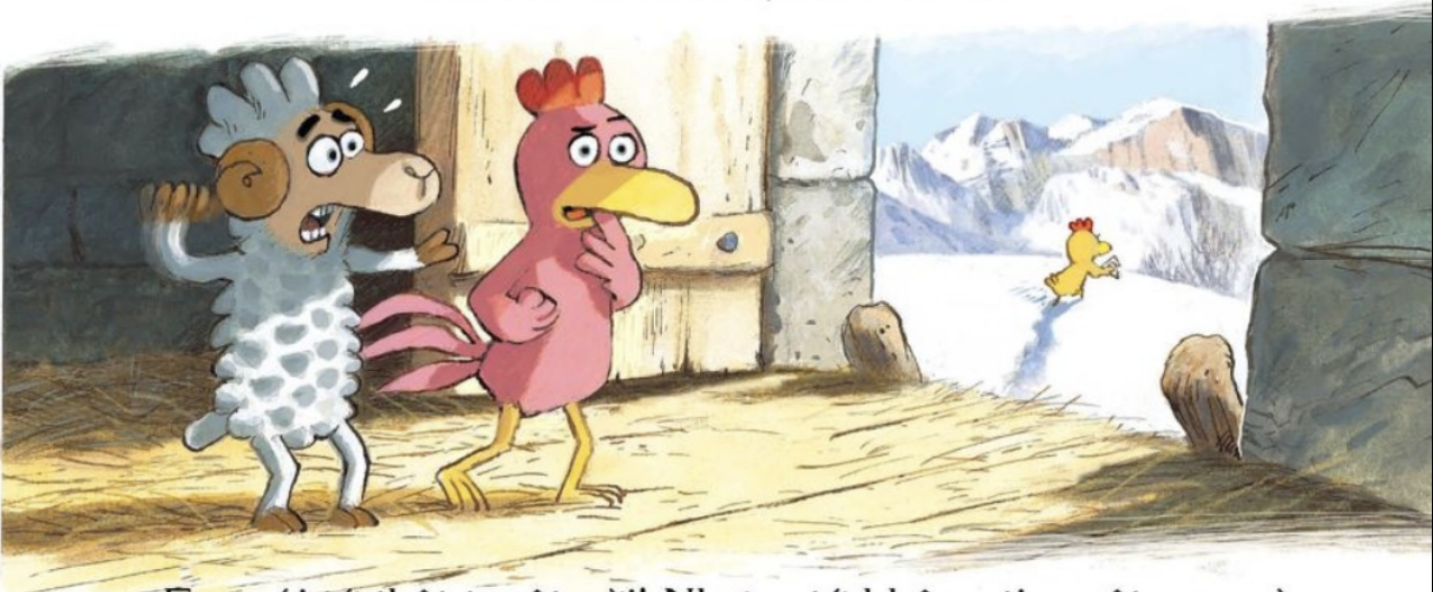
- Anh sẽ viết cho cô ấy một bức thư tình.
Thư tình chính là lời nhắn gửi yêu thương ấy mà.
Đích thân em sẽ mang thư đến cho cô ấy.

- Miệng nói tay làm.
Chỉ ít phút sau, bức thư đã được gấp lại.

- Năm phút nữa Roxane sẽ đọc được thư tình của anh, anh trai à!

- Em gái tớ thật tuyệt vời! Nhưng tớ không tin một con gà giấy lại có thể diễn tả đủ tình yêu của tớ. Roxane đáng được nhận nhiều hơn thế, Bélino à! Tớ sẽ tìm cho cô ấy một bông hồng, loài hoa của những đôi tình nhân.

- Một bông hồng vào giữa mùa đông này á?!

Carmélito ơi, cậu mất trí rồi!

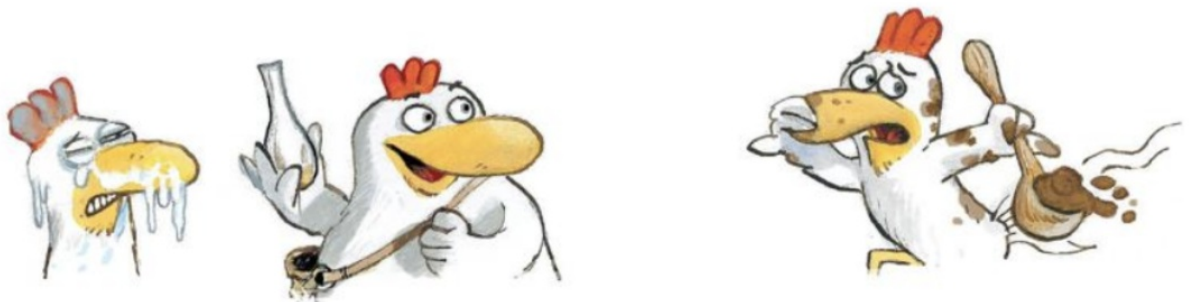
- Đúng. Tớ đang phát điên vì cô ấy đây!

Về phần Gà Ú, thời gian chỉ được tính bằng giây bằng phút. Ngài Coquelin lừng danh cùng cô con gái Roxane xinh xắn đã sắp sửa khởi hành. Được đám chiến hữu giúp đỡ, gã đàn to béo vội vã tập hợp đủ bầy thành phần để tạo ra bùa yêu.

- Hai đốt ngón tay bãi nôn của cá...

- Một muôi phân bò nóng hôi hổi...

- Một chén nhỏ mủ cóc... Xin thứ lỗi, ông bạn!

Carmen rất tự hào về sứ mệnh của mình:
sứ giả tình yêu! Nhờ có Carmen,
Roxane sẽ nhận ra tình cảm của Carmélito.

- Nhưng kìa, là Carmen đấy! Không đi cùng anh trai nó
à? Gà Ú ngạc nhiên. Trông này, trông này!
Nó chạy đi đâu với cái con gà giấy
ngớ ngẩn kia thế nhỉ...??
Muốn biết thì chỉ có cách duy nhất: chặn nó lại nào!

Cô sứ giả ngay lập tức bị nhấc bổng lên,
lá thư thì bị cướp mất.

- Thả tôi xuống! cái đồ thô thiển kia!
cô bé Carmen phẫn nộ kêu lên.

- Hê! hê! hê!... Một bức thư tình của Carmélito gửi cho
cô nàng rập hát! Gà Ú cười khẩy.

Và trước ánh mắt ghê tởm của Carmen,
tên khốn to béo nuốt trọn tờ giấy.

Tại xóm gà, các diễn viên chuẩn bị khởi hành.

- Lên đường nào, gánh xiếc tệ hại kia!

Coquelin vui vẻ nói.

Roxane đề nghị đoàn chờ mình một lát. Lòng cô rất buồn. Cho đến tận phút cuối, cô đã hy vọng Carmélito, chú gà giò vô cùng nhạy cảm và... cực kỳ bảnh trai sẽ tới chào từ biệt cô.

“Gà thật! ai đời cọc lại đi tìm trâu chứ. Nhưng kệ! Nếu tên ngốc kia quyết định im lặng thì chính mình phải lên tiếng nói rằng mình yêu hẳn!”

- Carmélito?

Chú cừu nhỏ vẫn luôn sát cánh cậu bạn thân trong
chuyến phiêu lưu điên rồ nhất.
Nhưng lần này hả?! Phuuuù...

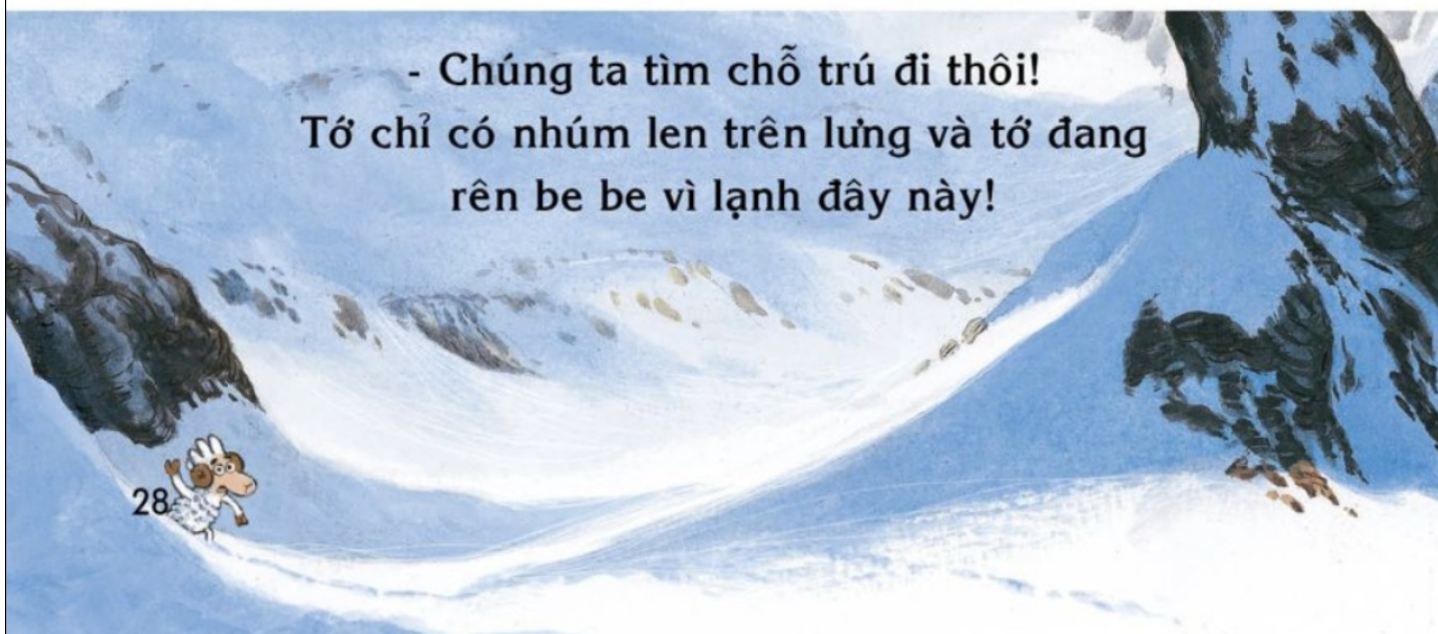

“Tìm một bông hồng giữa mùa đông giá rét!
Tên gà giò đáng thương này loạn trí vì tình mất rồi.”

- Đứng đi nhanh thế chứ, Carmélito! Má ơi, hấn ta
chẳng còn biết sợ là gì nữa!

- Chúng ta tìm chỗ trú đi thôi!
Tớ chỉ có nhúm len trên lưng và tớ đang
rên be be vì lạnh đây này!

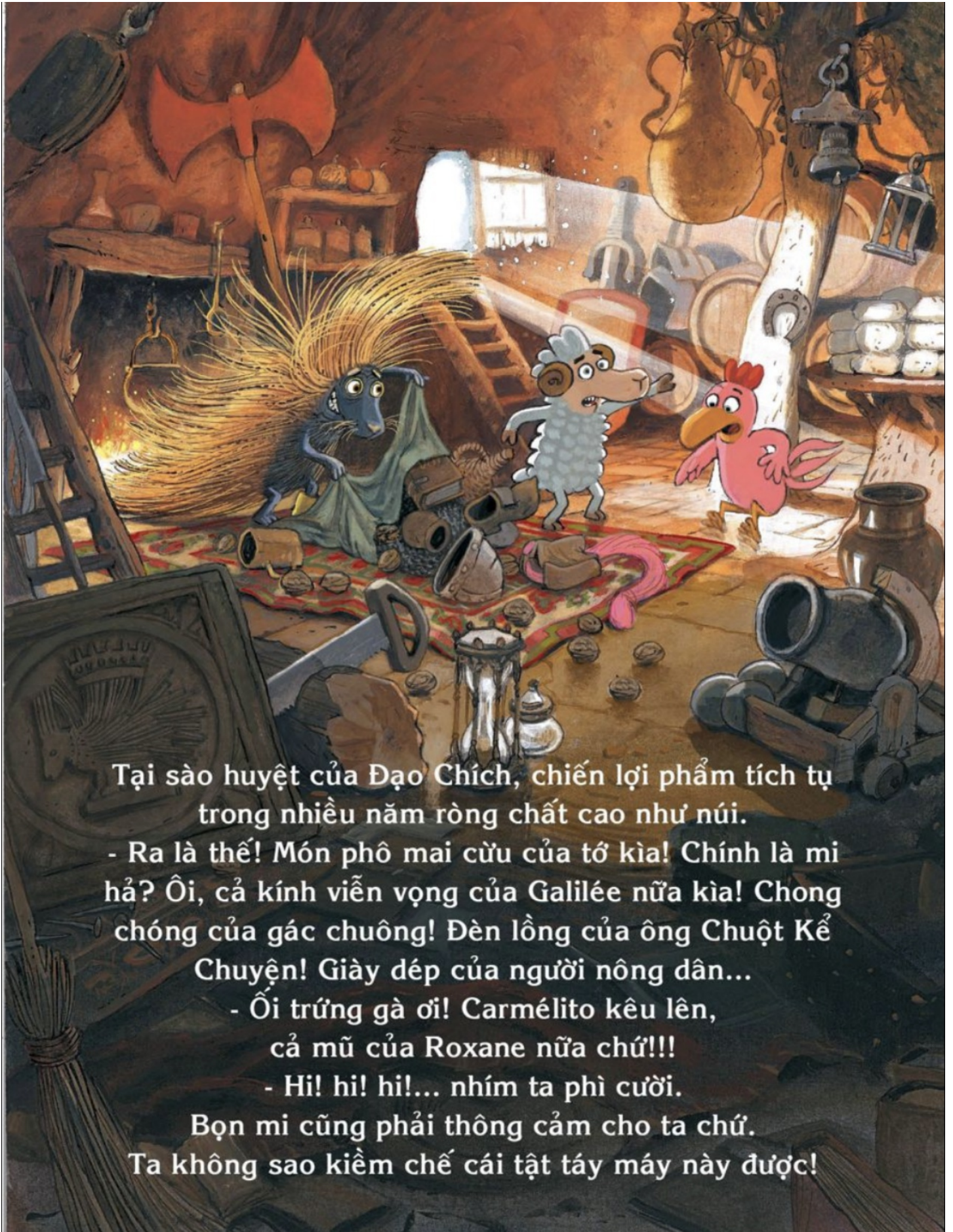
Trên đỉnh núi Chết Khiếp hiểm trở,
Carmélito giấp mặt nhím Đạo Chích.

- Chào Carmélito! Ta vừa đi làm về tới đây...

- Vào nhà ta sưởi ấm nào, hai tên người tuyết!

Tại sào huyết của Đạo Chích, chiến lợi phẩm tích tụ trong nhiều năm rông chắt cao như núi.

- Ra là thế! Món phô mai cừu của tớ kìa! Chính là mi hả? Ôi, cả kính viễn vọng của Galilée nữa kìa! Chong chóng của gác chuông! Đèn lồng của ông Chuột Kể Chuyện! Giày dép của người nông dân...

- Ối trứng gà ối! Carmélito kêu lên, cả mũ của Roxane nữa chứ!!!

- Hi! hi! hi!... nhím ta phì cười.

Bọn mi cũng phải thông cảm cho ta chứ.

Ta không sao kiếm chế cái tạt táy máy này được!

Carmélito đã thấy ấm hơn.
Giờ cậu lại nóng lòng lên đường.
- Tớ phải tìm ra hoa hồng thật nhanh mới được!

- Tớ thích... hừ... hừ... chờ cậu ở đây hơn... hừ... hừ,
Bélino run lập cập nói.

Carmélito chẳng mấy chốc mà kiệt sức.
Để tự tiếp thêm dũng khí, cậu nhắc đi nhắc lại cái tên
ngọt ngào của người con gái cậu yêu:
“Roxane... Roxane... Roxane...”

Cậu đã cuốc bộ hàng giờ liền mà chẳng tìm thấy
bất cứ thứ gì cả. Lạc giữa thế giới băng tuyết,
cậu nghĩ lần này mình hết đường sống rồi.

Dưới chân núi, trong thung lũng, Gà Ú,
Siêu Gà cùng Gà Môlê, cả ba đã thu thập gần đủ
các nguyên liệu chế bùa.

- Một phát rắm của thỏ?... Tớ có rồi đây!

- Hoan hô các chàng trai! Gà Ú vui sướng reo vang.
Giờ chỉ phải kiếm ba sợi lông màu hung của linh miêu
con. Và món bùa yêu...

không thể cưỡng lại được sẽ là của tớ!

Chú gà giò kiên cường đã sức cùng lực kiệt.
Tê cóng vì lạnh, cậu cảm thấy sự sống đang dần
rời bỏ mình. Thế rồi đột nhiên...

Cộc! Cộc! Cộc!
- Nào, dậy thôi, chàng trai!

- Ôi! một chú ngựa lùn...
Một chú ngựa lùn có chiếc sừng to đùng trên trán...

Con vật huyền thoại hơi phật ý,
nó liền trả lời vẻ bất bình:

- Ta không phải là giống ngựa lùn tầm thường,
mà là... kỳ lân! Nào, leo lên đi!

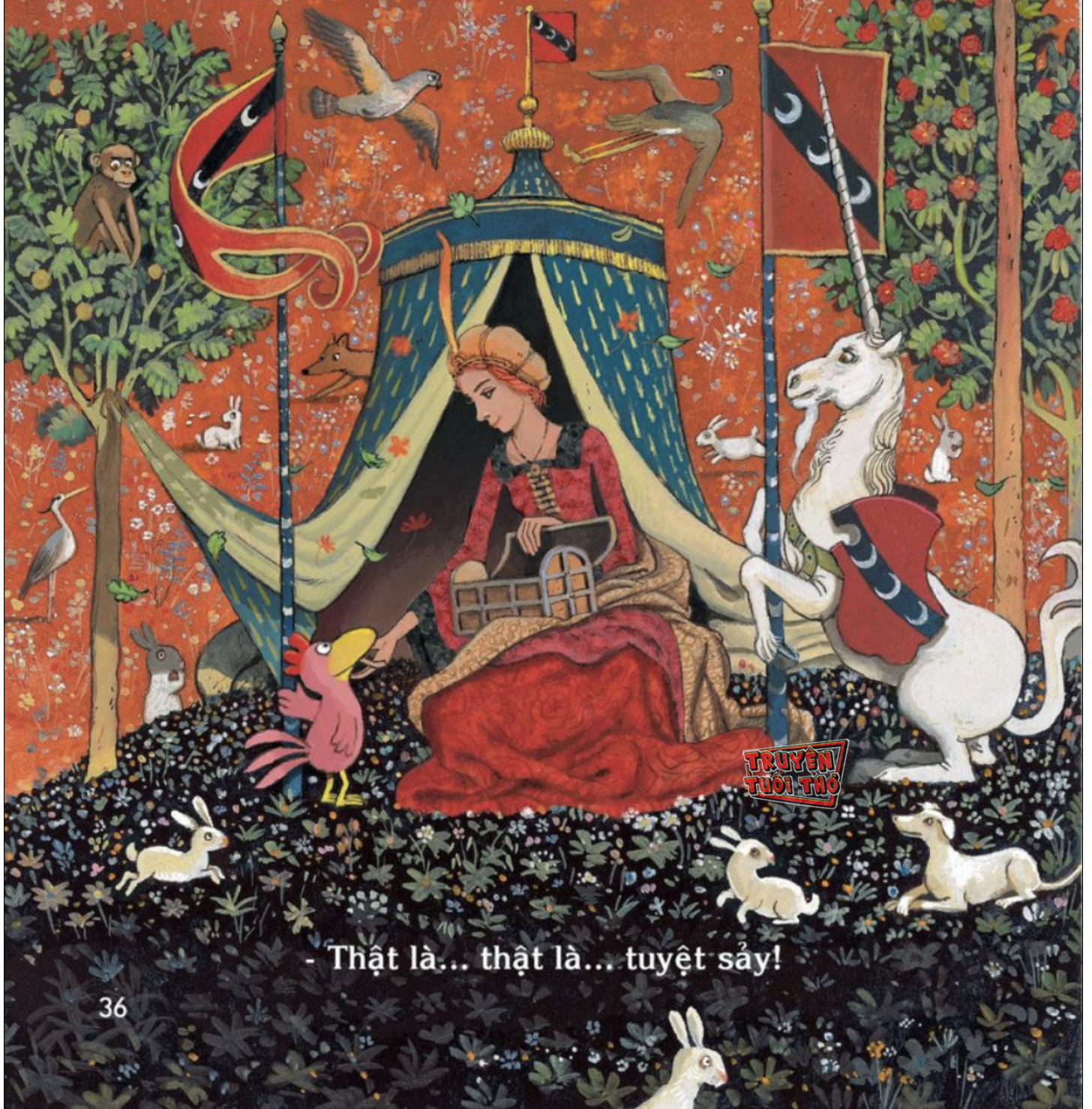
- Chúng ta đi đâu vậy? Carmélito vừa hỏi vừa túm chắc
bờm của sinh vật chỉ có trong truyền thuyết.

- Đến xứ sở Ngàn Hoa!

Quý bà thanh tao đang đợi cậu ở đó!

Thế giới thần tiên mà Carmélito đang khám phá đẹp hơn tất cả những gì cậu từng nhìn thấy và có thể tưởng tượng cho đến tận ngày hôm đó. Cậu tìm từ có thể miêu tả chính xác nhất khu vườn tuyệt vời này.

- Thật là... thật là... tuyệt sảy!

- Cậu là một chú gà giò vô cùng dũng cảm,
Quý bà dịu dàng cất tiếng.
Ta thích những kẻ si tình trọn kiếp...

- Cậu có lý, Carmélito à!
hoa biết nói khi tình yêu khiến ta câm lặng.
Hãy nhận lấy! Nó là của cậu đó, rồi tìm gập ý trung
nhân của mình đi.

- Xin cảm ơn Quý bà.

Carmélito ngẩng đầu lên và... Ô kìa!
lạ chưa: khu vườn tuyệt vời cùng ngàn hoa,
Quý bà và kỳ lân đã biến mất!

Về phần mình, ba tên đàn vụng về đã gom đủ nguyên liệu cần thiết! Gà Môlê đã mang về những sợi lông màu hung của linh miêu con.

Và thành phần thứ bảy! Đã xong!

Thứ chất lỏng diệu kỳ tốt cuộc cũng đã hoàn thành!

Không tìm thấy Carmélito ở chuồng, cô gà hung liền quay về chỗ bố đang đợi.

- Roxane kia rồi! chàng Roméo của xóm gà kêu lên.
Giờ chỉ cần cho nàng uống thứ bùa này nữa thôi.

Khi trở lại xóm gà, Carmélito ngạc nhiên đến khó chịu khi phát hiện ra Gà Ú đang quỳ trước mặt người đẹp.
“Ồi trứng gà ơi! Muộn mất rồi!”

- Roxane thân yêu, tên ngọc to con tí tê, ném thử món đồ uống tuyệt vời này xem...

Haaaaaaa!!! Bùa yêu! Bùa yêu đã biến mất!

- Đằng kia kìa! Tên nhím Đạ Chích đang trốn đấy!
Nhanh lên! Phải bắt lấy hẩn!

- Ôi không! Chúng tớ chịu thôi! Chúng tớ đã tơi tả
lắm rồi! Siêu Gà cùng Gà Môlê phản kháng.

Tên nhím còn tham ăn hơn là ham trộm! Hẩn vừa chạy
vừa nốc cạn dung dịch đến tận giọt cuối cùng.

Nhìn thấy ba tên dần đi khỏi,
Carmélito mới lại thấy niềm hy vọng trở dậy.

Cậu chạy về phía Roxane mà tim
đập loạn xạ. Cậu kín đáo gài bông
hồng khó khăn lắm mới kiếm được lên
mũ của người đẹp.

Cô nàng dường như vô cùng hạnh phúc khi gặp lại cậu!
Rốt cuộc, Carmélito sẽ bày tỏ được tình cảm dành cho
Roxane bấy lâu, chắc chắn là thế...

- Roxane!

- Ờ!... Tớ tìm thấy mũ của cậu rồi này!

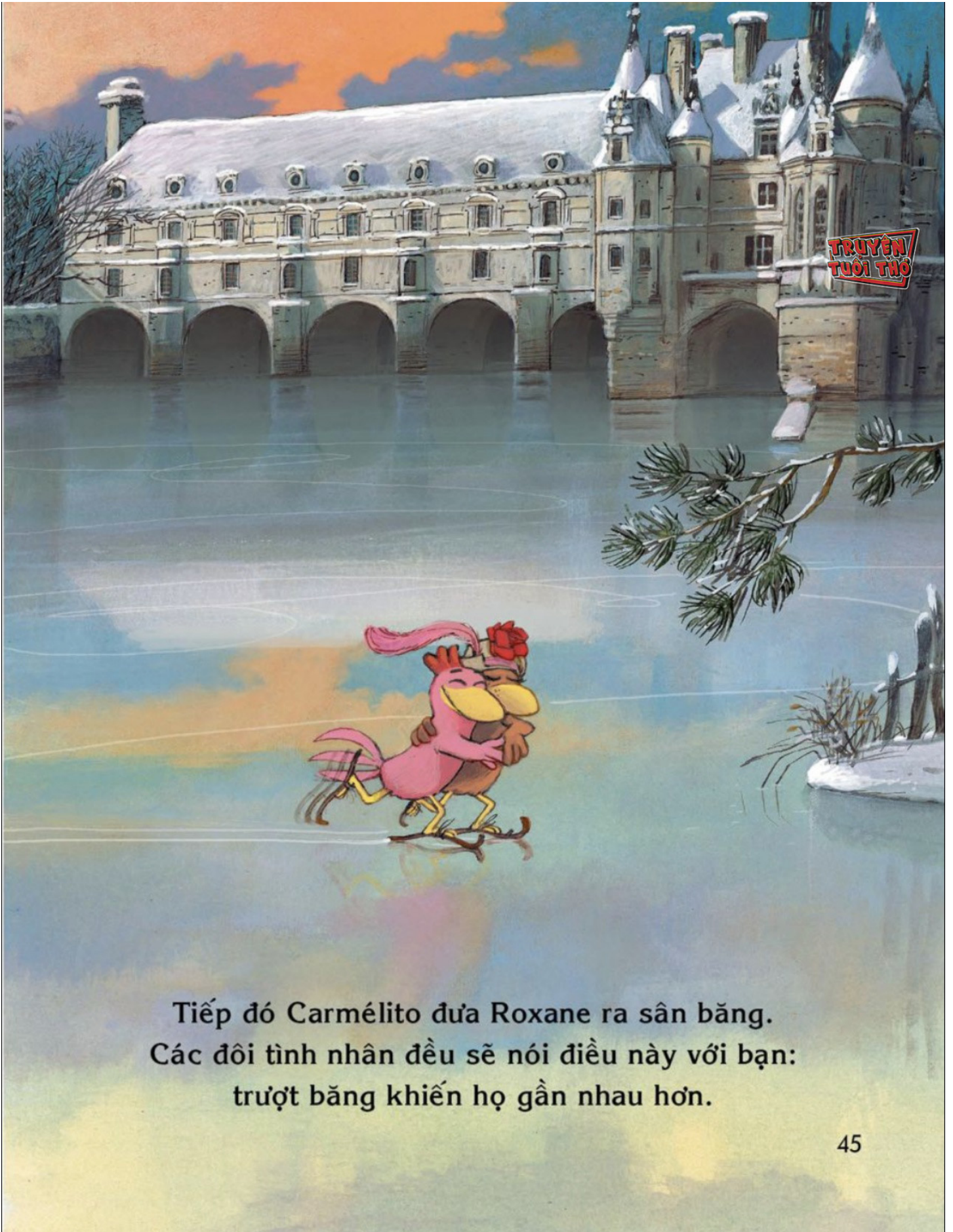

Khi phát hiện ra bông hồng, Roxane tự nhủ rằng một chàng trai có thể tặng mình món quà lộng lẫy đến dường này thật vô cùng hiếm gặp và đáng để yêu... Cô những muốn thú nhận tình yêu dành cho Carmélito, nhưng chao ôi, sao mà khó quá!

Thế rồi, vì cả hai cùng ghen ngào không nói nên lời, họ nói với nhau bằng mắt lâu thật là lâu.

Tiếp đó Carmélito đưa Roxane ra sân băng.
Các đôi tình nhân đều sẽ nói điều này với bạn:
trượt băng khiến họ gần nhau hơn.

Thật hạnh phúc khi có đôi! Trong giây phút này, Roxane quên hết mọi thứ: sân khấu, chuyến lưu diễn, cuộc sống lang bạt trên khắp nẻo đường phía trước...

“Cơ si tình khiến bạn đông cứng toàn thân và khơi bùng đám cháy trong lòng ngực bạn quả là bí ẩn xiết bao”, Carmélito tự nhủ...

Với Roxane và Carmélito,
rốt cuộc khoảnh khắc ấy cũng đến,
ôi nụ hôn đầu xao xuyến xiết bao.

Đôi tình nhân chẳng còn biết đến ai khác trên đời...

Bác Chim Cốc Pedro đã cảnh báo trước với Gà Ú rằng ai uống thứ bùa yêu thần diệu sẽ mãi mãi yêu người pha chế ra nó.

- Đeo kính vào đi, đồ mù dờ!
Mi không thấy là ta là gà giò hả?!